

KIZIM SENİ ŞAİRE VEREYİM Mİ*

İsmail Karakurt

Hayatın içinde insanların “bilinmek, görülmek, fark edilmek arzusu”nu karşılayan eylemlerden biri de yazmaktır. Yaşadığını yazmak, insanın kendisine yeni bir yaşam alanı açmasıdır. Yazımıza söz konusu olacak eser “deneme” türünde olduğundan açıklamalarımız daha çok bu tür odağında yoğunlaşacaktır. Rasim Özdenören’in ifadesiyle “edebiyatın pervasız ve yaramaz türü” denemeyi oldum olası çok severim. Denemenin pervasızlığında özgür olusunun da etkisi vardır. Çünkü deneme başka türlerin kurallarını ve sınırlarını hep ihlal eden “başına buyruk, söz dinlemez” bir niteliktedir. Denemenin bu ele avuca sığmayan özelliği bazı yazar mizacıyla örtüşmektedir.

Deneye Deneye

Günümüzde yukarıdaki açıklamalara uygun isimler vardır. Onlardan biri de şiirden denemeye, hikâyeden anıya, şehir yazılarından sokak sosyolojisine, biyografiden röportaja kalem oynamış olan Hüseyin Akın’dır. Akın, özellikle şiirin yanı sıra deneme türünde de hatırı sayılır sayıda eser vermiştir. “Aslolan yazmaktır.” ilkesi doğrultusunda üretkenliğiyle dikkat çeken Akın’ın yeni bir deneme kitabı daha okurlarıyla buluştu: *Kızım Seni Şaire Vereyim mi*. “Yazmak, yaşamakla insanın arasına giren bir şey...” diyen Akın, yaşamakla insanın arasındakinin dökümünü çıkarırken mizahı, ironik dili ve kelimeleri bu anlayışla kullanır. Kitap, “İroninin şaircesi böyle yapılır.” diyebileceğimiz örneklerle dolu. Bunu yazı başlıklarından ve kitaplarının adlarından da çıkarabilirsiniz. Hatta onu yakından tanıyanlar çizgilerinde de bu dili bulurlar.

* Hüseyin Akın, *Kızım Seni Şaire Vereyim mi*, Loras Yayınları, İstanbul 2023, 143 s.

Kızım Seni Şaire Vereyim mi iki bölümden oluşmaktadır.

Hüseyin Akın ilk bölümde bekârlardan yetişkinlere, babalardan kızlarına, Tanrı'nın çizdiği göç yollarına, tabiplerden emeklilere, geçim sıkıntısından sanal dünyaya, öğrencilerden evsizlere gibi daha birçok konuda okuruna sesleniyor. Bence deneme zaten yaşadığımız günlük hayatın içinden hissettiğimiz duyularını yazabilmeyi göze almaktır. Hüseyin Akın da bu duyularla seçtiği konular ve temalar vasıtasıyla aklın ve erdemden denemelerini yazıyor. Hayatı, hayatı içinden insanı, insanın bireysel ve toplumsal gerçekliğini, özlemleri ve manevi taleplerini, geçtiği yolları hangi açılardan ele alınabileceğini gösteriyor bize. Her ne kadar deneme türü için “Ben’in ülkesidir.” denilse de öyle değil. Denemede, yazar “Ben böyle bakıyorum, böyle görüyorum ve böyle iddia ediyorum.” demektedir. Bu da varlığın gerçekliğinden başka bir şey değildir.

Hüseyin Akın denemelerinde bekârlığın parçalanmışlığından boşanmanın görünmez sebeplerine kadar birçok bireysel özelliğe sahip olmanın yanında sosyolojik değer de taşıyan temayı birlikte işler. Kimi denemelerinde de duygu ve düşüncelerini kelime, deyim, özdeyiş gibi açıklar. Bazen de ele aldığı kavramı alt başlıklarla açıklama yoluna gider. Akın, bunu yaparak denemelerini daha ilginç hâle getirir. Deneme okumanın zevki de zaten buradan gelir.

Sayfalar arasında dolaşırken bir bakmışsınız yazar eşyanın tabiatından bahsederken kavun taşıyan kamyonları hatırlatıyor; oradan şiirimizin kayıp ablalarına, “Nişantaşı Nuri Akın Anadolu Lisesi Şiir ve Edebiyat Günleri”nden Sezai Karakoç’u sevmemizin sebeplerine yoğunlaşan satırlarla bizi bir kitap boyunca sürececek zevkli bir serüvene çıkarıyor. Bütün bunları yaparken o kadar çok ismi, eseri ve türü yokluyor ki kiminin adına gönderme yapıyor, kiminden dizeler, cümleler, parafklar paylaşıyor, kimi açıklamaları/gereçekleri karşılaştırmalı veriyor.

Neticede Hüseyin Akın bu türde de ustalığını konuşurarak yazdıklarını okunur hâle getirebilmek için birçok yolu kendi bakış açısına göre deniyor. Bu bakış açısını temellendirirken mizah ve ironiyle kelimelere yeni biçimler, yeni anlam katmanları kazandırma becerisinden de hiç vazgeçmiyor. Nasıl mı? Okuyup görmek gerekiyor.

Kitaba adını veren denemede Şinasi’nin *Şair Evlenmesi*’nden başlayarak şairlerle evlenebilmeyi büyük bir cesarete bağlayan Hüseyin Akın, bunun gerekçesini şöyle açıklıyor: *Çünkü onlar bu dünyaya mutlu olmaya değil, Yenişehirli Avni’nin açık biçimde dile getirdiği gibi bir yar için âh etmeye gelmişlerdir.* Bu cümlesinin devamında *“Kim bir şairin âhını almayı göze alırsa onunla evlen-*

menin sıkıntılarını da göze almış sayılır.” diyerek bir nevi uyarıda bulunmaktan da geri kalmıyor. Yazara göre hayat ve evlilik bir oyun değil “bir insanın bir şairle sahiden hayatını birleştirmesidir.” Yolunda gitmeyen şair evliliklerini, onların “dış dünyayı göremeyecek denli dalgınlıkları”na bağlıyor. Akın bu tespitinin ardından bir aforizma olarak da kabul edebileceğimiz şu cümlesiyle durumu özetliyor: *Şair dalgınlıklar adamıdır.*

Şiir Kitabı Satın Alabilen ve Okuyan Kimdir?

İkinci bölümün ilk denemesine Hüseyin Akın, bir şiir tanımıyla başlıyor. İşte o ilk denemesinin başlığı: “Şiir, Dilin Dalgınlıkla Hayret Arası Salınımıdır”. Metnin gövdesinde dilin dalgınlıkla hayret arası salınımının nasıllığını açıklanıyor. Yine bu bölümde hiç kaçırılmaması gereken bir deneme de “Sezai Karakoç’u Sevmemizin On İki Haklı Sebebi”. Neler mi var bu sebepler arasında: Susması, aşkı, merhameti, kahramanlığı, diriliş ülküsü, baş eğmemezliği, yalnızlığı, ruh akrabalarının nefesi, geniş yürekliliği, neyi kaybettiğimizi hatırlatması, dile yeni form ve içerik kazandırması, yeşil sarıklı hocaların da sorgulanabileceği...

Hüseyin Akın, kitabında şiire ve şiir kitaplarına da değiniyor. Günümüzde şiir kitabını satın alabilen ve okuyan kimdir? Geçim derdiyle dertlenen mi, bir din görevlisi mi, sınıf, meslek dersleri, anaokulu yahut Türkçe öğretmeni mi bu soru ve sorgulamaların muhatabı? Akın, açıklamalarını yaptıktan sonra yazısını şöyle bağlıyor: *Oldu olacak bir tanım da bizden olsun: İnsan şiir yazan, şiir okuyan, şiir düşünen, şiir dinleyen ve şiir kitabı satın alabilen bir varlıktır.*

Kızım Seni Şaire Vereyim mi, deneme okumak ve yazmak isteyenler için keyifli bir okuma serüveni vadediyor.

